

Všichni v synagoze vzplanuli hněvem (...) a vedli ho až na sráz hory, (...) aby ho srazili dolů. On však prošel jejich středem a ubíral se dál.

Všichni v synagoze vzplanuli hněvem (...) a vedli ho až na sráz hory, (...) aby ho srazili dolů. On však prošel jejich středem a ubíral se dál.

4. NEDĚLE V MEZIDOBÍ CYKLU C

Evangelium (Lk 4,21-30)

Ježíš promluvil v synagoze: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“ Všichni mu přisvědčovali, divili se milým slovům z jeho úst a říkali: „Není to syn Josefův?“ Řekl jim: „Jistě mi připomenete přísloví: Lékaři, uzdrav sám sebe! Udělej i tady ve svém domově to, o čem jsme slyšeli, že se stalo v Kafarnau.“ Dále řekl: „Amen, pravím vám: Žádný prorok není vítaný ve svém domově. Říkám vám podle pravdy: Mnoho vdov bylo v izraelském národě za dnů Eliášových, kdy se nebe zavřelo na tři léta a šest měsíců a nastal velký hlad po celé zemi; ale k žádné z nich nebyl poslán Eliáš, jen k vdově do Sarepty v Sidónsku. A mnoho malomocných bylo v izraelském národě za proroka Elizea, ale nikdo z nich nebyl očištěn, jenom Náman ze Sýrie.“ Když to slyšeli, všichni v synagoze vzplanuli hněvem. Zvedli se, vyhnali ho ven z města a vedli až na sráz hory, na níž bylo vystavěno jejich město, aby ho srazili dolů. On však prošel jejich středem a ubíral se dál.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Všichni mu přisvědčovali a divili se milým slovům z jeho úst. Čemu přisvědčovali? A proč? Odpověď najdeme hned v následujících větách: přisvědčovali Ježíšovým slovům, protože byli jimi zasaženi, pociťovali Boží milost působící skrze ně. Zároveň však nedokázali zcela přijmout Ježíše, odrazeni tím, že ho vlastně „znali“. Posluchači znají jen první polovinu pravdy o Ježíšovi (syn Josefův – je Ježíšovým otcem podle zákona).

Řekl jim: „Jistě mi připomenete přísloví: Lékaři, uzdrav sám sebe!“ Ježíš představuje sám sebe jako očekávaného dárce uzdravení, ale navzdory tomu se zdá, že má jen malou účast na eschatologických dobrech (srov. 2,7; 9,58). Jeho postavení neodpovídá jeho slovům. Takže námitka posluchačů se dá chápat takto: „Za koho se považuješ, když chceš dát to, co ty sám nemáš?“ (srov. zpochybňující výrok ďábla v Lk 4,3: „Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kamení, ať je z něho chléb“).

Říkám vám podle pravdy: Mnoho vdov bylo v izraelském národě za dnů Eliášových, (...) ale k žádné z nich nebyl poslán Eliáš, jen k vdově do Sarepty v Sidónsku. A mnoho malomocných bylo v izraelském národě za proroka Elizea, ale nikdo z nich nebyl očištěn, jenom Náman ze Sýrie. Tyto dva příklady z dávné minulosti jsou svědectvím o odmítání proroků, ale zároveň ukazují, že odmítnutý prorok může skrze svoji službu obohatit jiné. A v ústech Ježíšových tyto příklady mohou vrhnout světlo na ráz jeho budoucího působení: Ježíš skrze službu obohatí ty, kdo jsou „jinde“ (mimo

rodnou vesnici Nazaret). Důraz je kladen na to, že v Izraeli zůstalo mnoho potřebných vdov a malomocných bez pomoci, navzdory tomu, že byl mezi nimi prorok. Poslání těchto proroků tak nebylo „úzce“ nacionalistické, ale otevřené i dalším lidem – a totéž platí o službě Ježíšově. V našem textu se vypovídá i o tom, že Nazareťané „přijdou zkrátka“, a to pro vlastní nevěru.

Když to slyšeli, všichni v synagoze vzplanuli hněvem. Ježíšova slova jsou velmi provokativní. Reakce posluchačů připomíná vyprávění o Štěpánově smrti (Sk 7,54-60). Oba, Ježíš a Štěpán, vyčítají posluchačům tvrdost srdce (odmítání Božích proroků) a označují je jako ty, kdo jsou „vně“ Božího působení.

Zvedli se, vyhnali ho ven z města a vedli až na sráz hory, na níž bylo vystavěno jejich město, aby ho srazili dolů. On však prošel jejich středem a ubíral se dál. Popsaný děj není formálním odsouzením, ale pokusem o kamenování: obžalovaný měl být nejprve svržen z vyššího místa, odkud se pak z výhodnější pozice házely kameny na „viníka“. Ježíš však podivuhodně uniká: jeho hodina ještě nepřišla, a tak se musí ubírat „po své cestě“ do Jeruzaléma, kde dosáhne cíle.

SHRNUTÍ

Ježíš se nyní představuje jako prorok podobný Eliášovi a Elíšovi. Tak jako tito dva starozákonní proroci nenašli přijetí „mezi svými“, ale museli se obrátit k cizincům, tak stejně i Kristus.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Někdy se nám může zdát, že slyšíme něco z evangelia a nerozumíme tomu nebo se nám to zdá divné. To ale vůbec nevadí! Ne všemu musíme hned rozumět. Špatné by bylo se rozhněvat jako ti lidé v Nazaretě, kteří si mysleli, že všechno vědí nejlíp. Něčemu třeba porozumím později a na něco se mohu zeptat! A hlavně už teď určitě také něčemu z toho, co mi říká Ježíš, rozumím – a to je to hlavní, co je teď pro mne důležité!

Starší:

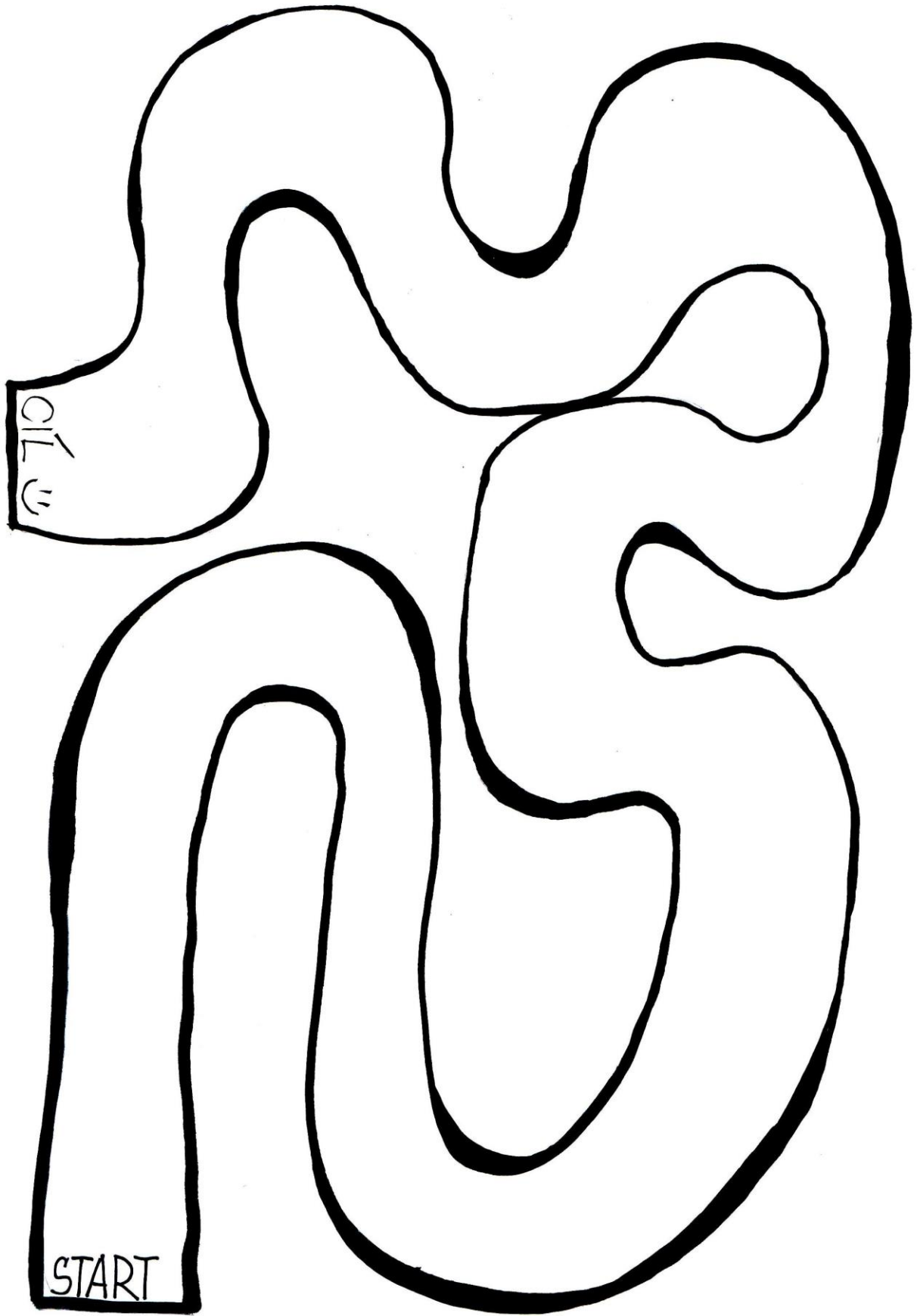
Ve slovech: „Není to syn Josefův?“ se objevuje pochybnost, jestli by jim Ježíš mohl říci něco zajímavého nebo důležitého. Lidé v Nazaretě nepoznali Ježíše jako Božího proroka, protože ho znali. Podobně i my v lidech kolem nás nenacházíme snadno Boží stopu a tvář – můžeme si myslet, že už nám nemohou říci nic důležitého. Myslíme si, že ty druhé už „známe“. Pravda ale je, že to, co o druhém víme, je jen malým zlomkem toho, kým druhý je. A v každém člověku k nám také tajemně mluví Bůh. A nejvíc v Ježíši!

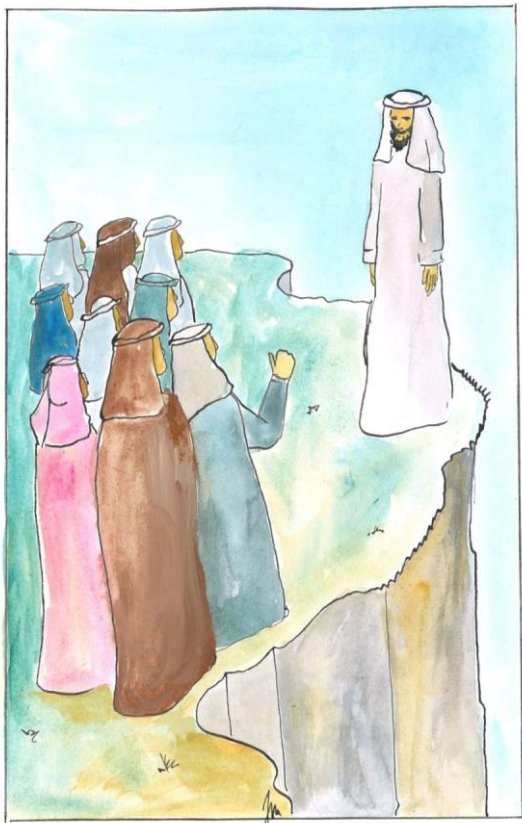
Zkusme si

Mladší / Starší:

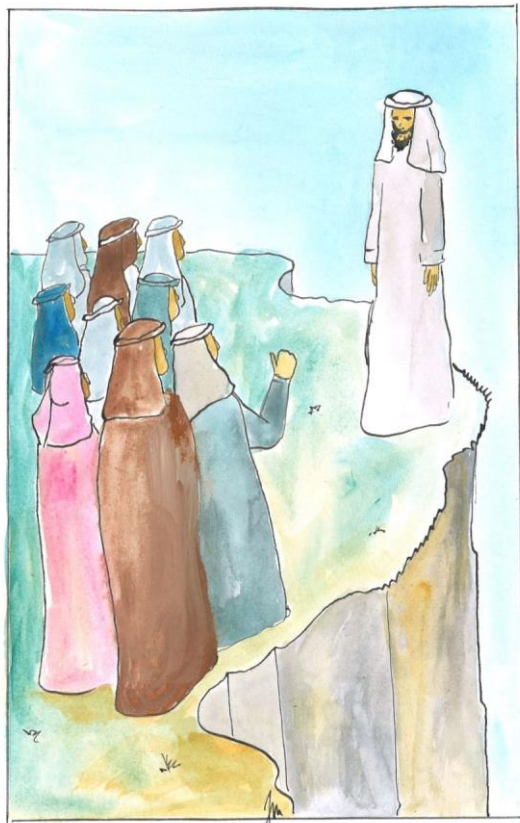
Dostat se z velkého davu lidí není jednoduché. Zkuste vymyslet „únikovou opičí dráhu“ a zasoutěžit si v jejím zdolávání na čas. Na čas můžete i zkusit projít prostranství plné lidí, aniž byste se jich dotkli a aniž byste běželi. Kdo bude nejrychlejší?

Doma můžete vyzkoušet naši malou hru: na začátek herního plánu položte minci a zkuste ji cvrnkáním (prsty nebo tužkou) přemístit do cíle. Nesmíte se však celou plochou mince dostat ven z dráhy, v tom případě se vraťte zpátky na start. Není také dovoleno zkracovat cestu přes zatáčky. Kdo zvládne proklouznout celou dráhou nejrychleji?

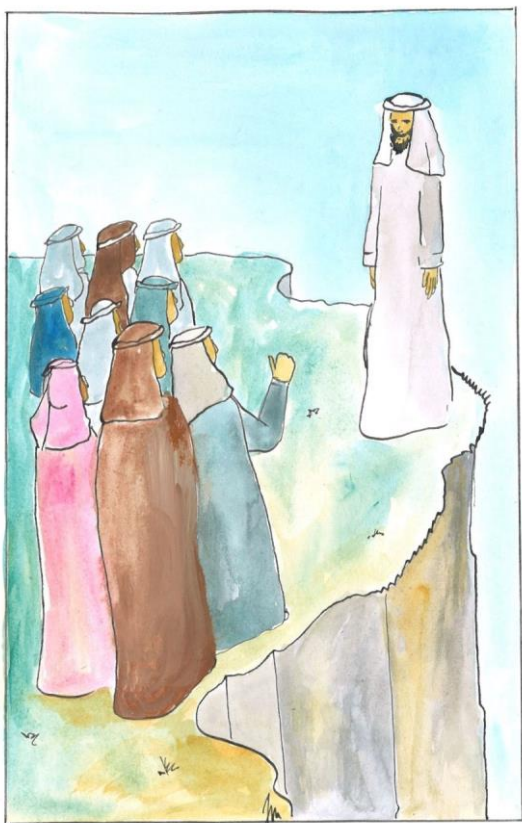

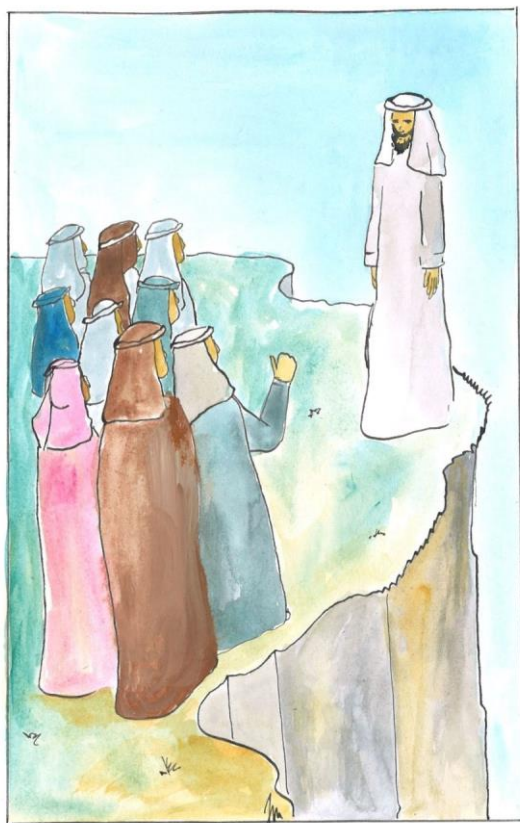
4. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 4,21-30

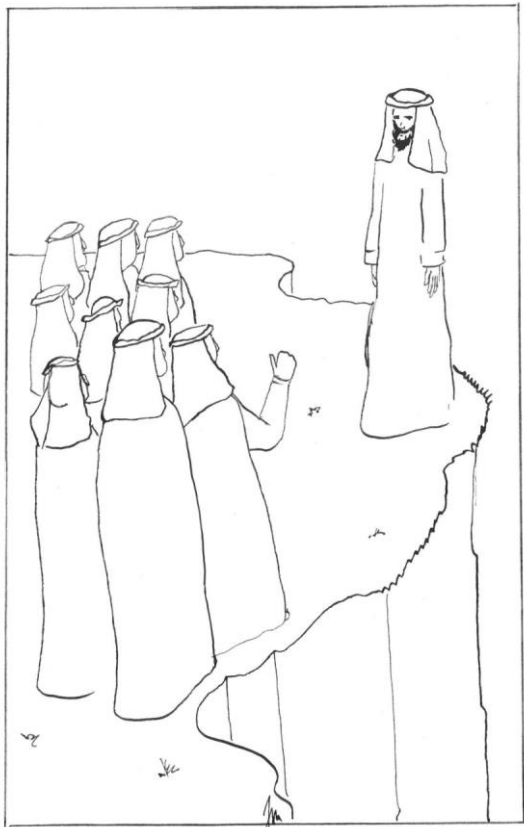
4. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 4,21-30

4. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 4,21-30

4. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 4,21-30

4. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 4,21-30

4. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 4,21-30

4. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 4,21-30

4. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 4,21-30